

2

NORGE STYRER SELV DISTRIKTS- POLITIKKEN

Amanuensis Berge Furre (SF) og statsråd Oddvar Nordli var med i EF-duellen i fjernsynet onsdag kveld om sosialpolitikken og utviklingen av distriktene.

Avstanden mellom de to duellantene var svært stor. Nordli understreket at norsk distriktspolitikk forblir et norsk ansvarsområde, og at de sterke virkemidler som Regjeringen har foreslått i den melding som nylig ble lagt fram, kan bli brukt uansett om Norge blir med i EF eller ikke. Furre hevdet at de grenser som et EF-medlemskap og en eventuell økonomisk og monetær union ville sette for vår budsjettpolitikk og vår

evne til å kontrollere kapitalbevegelsene, ville svekke virkemidlene.

Furre skjøv virkeligheten fra seg.

Berge Furre var en sanri mester i å prøve og vri seg unna kjennsgjerningene. Nordli pekte på at en etableringskontroll som tok sikte på å hindre reising av bedrifter i norske pressområder må bli brukt sammen med midler som kan gi bedriftene evne til å konkurrere med

utenlandske bedrifter selv om de slo seg ned i utkantområder. Furre prøvde å få seerne til å tro at det var nok å kontrollere kapitalbevegelsene slik at bedriftene ikke kunne invistere i utlandet istedenfor f.eks. i Oslo-området. Han hoppet lett og lekende over det problem at selv om man kan hindre en bedrift i å slå seg ned i utlandet, kan man ikke tvinge den til å etablere seg i Sogn og Fjordane. Skulle den drive i et ut-

kantdistrikt, må den kunne drive lønnsomt, og Regjeringens distriktspolitikk tar nettopp sikte på at det skal bli mulig.

En handelsavtale vil gi de samme problemer.

Statsråd Nordli gjorde seerne oppmerksomme på at en handelsavtale i likhet med den Sverige har fått, ville gi oss akkurat de samme problemer som et medlemskap. Sverige kan ikke drive statsstøtte til industrien etter eget ønske — frihandelen for industrivarer med EF er gjort avhengig av at Sverige tilpasser seg EF's regler mot «konkurransforvridninger». Furre hevdet riktignok at EF bare ville kunne protestere mot svenske tiltak som førte til slike konkurranseforvridninger, det vil si som gir en svensk industri utilbørlige fordeler i konkurransen med

EF-industrier. Striden ville så måtte avgjøres ved forhandlinger. Han glemte å gjøre oppmerksom på at slike forhandlinger ikke kan vare evig, og at EF vil kunne oppheve tollfriheten.

Bosetningsmønsteret skal bli bevart.

Furre prøvde også å få seerne til å tro at vi i Norge måtte drive en distriktspolitikk som fortrinnsvis betyr industriutbygging i større byer. Nordli pekte ganske rolig på at det er vi selv som utformer vår politikk. Hva Nordli vel burde gjort oppmerksom på, er at både i den norske jordbruksprotokollen og i fiskeriprotokollen er særordningene som Norge har oppnådd, begrundet med et forsvar av vårt spredte bosetningsmønster.

Berge Furre forteller eventyr.

Berge Furre tvilte også på om noe av Norge ville bli betraktet som utbygningsområder av EF, med mulighet til bruk av sterkere støtte-tiltak og finansiering fra EF. I den forbindelse spekulerte han i seernes uvitenhet og påsto at inntektsnivået i norske utkandistrikter er 3—4 ganger så høyt som i Sør-Italia og Sørvest-Frankrike. Selv i forhold til Sør-Italia er dette en overdrivelse. Hva Sørvest-Frankrike angår er inntektsnivået på høyde med hva det er i en rekke norske fylker.

Halvor Stenstadvold
Per Edgar Kokkvold
Harald Koht

Programlederne spurte om ikke en handelsavtale ville skape vansker for eksportindustrier i norske utkandistrikter. Berge Furre nevnte ikke skadevirkningene 11 års toll på papir m.v. og nevnte bare metall-produktene der tollfriheten «bare» kommer 2 1/2 år senere enn under medlemskap. Hva fisken angår regnet han med at vi uten videre kunne plukke det beste fra handelsavtalene med Sverige og med Island og få både i pose og sekk. Han kom ikke inn på at EF-innrømmelser til norsk fiske-eksport sikkert må bli betalt av bøndene med norske innrømmelser hva angår import av jordbruksvarer fra EF. Til siste slutt prøvde han å legge et røykteppe over virkeligheten.

Trykket i offset hos as Bryne